TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. spalio 31 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Pradinio Apeliacinės tarybos sprendimo, kuriuo iš dalies atmetamas prašymas pripažinti žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo REPOWER registraciją negaliojančia, panaikinimas“

Byloje C-281/18 P

dėl 2018 m. balandžio 20 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Repower AG, įsteigta Brusio (Šveicarija), atstovaujama advokatų R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein ir V. Kling,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai D. Botis ir J. F. Crespo Carrillo,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

repowermap.org, įsteigtai Berne (Šveicarija), atstovaujamai advokato P. González-Bueno Catalán de Ocón,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, einantis antrosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai T. von Danwitz ir C. Vajda (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Campos Sánchez-Bordona,

posėdžio sekretorė V. Giacobbo-Peyronnel, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. kovo 14 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2019 m. gegužės 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Repower AG* prašo panaikinti 2018 m. vasario 21 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Repower / EUIPO – repowermap.org (REPOWER)* (T-727/16, EU:T:2018:88, toliau – skundžiamas sprendimas); juo šis teismas atmetė apeliantės ieškinį, kuriuo buvo prašoma panaikinti 2016 m. rugpjūčio 3 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) penktosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 2311/2014-5 (REV)), susijusį su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *repowermap.org* ir *Repower* (toliau – ginčijamas sprendimas).

Teisinis pagrindas

2 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1) buvo iš dalies pakeistas 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/2424 (OL L 341, 2015, p. 21), kuris įsigaliojo 2016 m. kovo 23 d. Ginčijamas sprendimas buvo priimtas 2016 m. rugpjūčio 3 d., todėl jam taikomos Reglamento Nr. 207/2009, iš dalies pakeisto Reglamentu 2015/2424, nuostatos.

3 Reglamente Nr. 207/2009, iš dalies pakeistame Reglamentu 2015/2424, yra IX antraštinė dalis „Procedūra“. Šioje antraštinėje dalyje yra 1 skyrius „Bendrosios nuostatos“, kurį sudaro šio reglamento 75–84 straipsniai. Reglamento Nr. 2015/2424 4 straipsnyje numatyta, kad tam tikros Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos taikomos tik nuo 2017 m. spalio 1 d. Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnis, 80 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 83 straipsnis yra tarp šių nuostatų. Šioje byloje, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo priėmimo datą, pirminės redakcijos Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnis, 80 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 83 straipsnis yra taikomi šiam sprendimui.

4 Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnyje „Sprendimus pagrindžiančių motyvų nurodymas“ nustatyta:

„Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

5 Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio „Sprendimų panaikinimas“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Jei Tarnyba padarė įrašą Registre arba priėmė sprendimą, kuriuose yra akivaizdi procedūrinė klaida, priskirtina Tarnybai, ši užtikrina, kad įrašas būtų anuliuotas, o sprendimas – panaikintas. Jei yra tik viena procedūros šalis, kurios teisėms daro poveikį [teises pažeidžia] įrašas arba veiksmas, ši [registracija] anuliuojam[a] arba panaikinam[a] net jei šalis klaidos nepastebėjo.

2. 1 dalyje minimą anuliavimą arba panaikinimą *ex officio* arba vienos iš procedūrų šalių prašymu nustato tas skyrius, kuris padarė įrašą arba priėmė sprendimą. Anuliavimas arba panaikinimas nustatomas per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai registre buvo padarytas įrašas arba buvo priimtas sprendimas, pasitarus su procedūrų šalimis arba visais į registrą įrašytais teisių į atitinkamą Bendrijos prekių ženklą savininkais.“

6 Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsnyje „Nuoroda į bendruosius principus“ nustatyta:

„Jeigu šiame reglamente, Įgyvendinimo reglamente, mokesčių taisyklėse arba Apeliacinės tarybos darbo tvarkos taisyklėse nėra procedūrinių nuostatų, Tarnyba atsižvelgia į valstybėse narėse visuotinai pripažintus proceso teisės principus.“

Ginčo aplinkybės

7 Skundžiamo sprendimo 1–12 punktuose Bendrasis Teismas ginčo aplinkybes apibendrino taip:

„1 Pagal <…> Reglamentą <…> Nr. 207/2009 <…> 2009 m. birželio 26 d. [apeliantė] [*Repower*] iš [EUIPO] gavo žodinio prekių ženklo REPOWER, įregistruoto pagal tarptautinius susitarimus numeriu 1020351, apsaugą Europos Sąjungoje.

<…>

3 2013 m. birželio 3 d. į bylą įstojusi šalis *repowermap.org* pateikė prašymą dėl ginčijamo prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia <…>. Ji tvirtino, kad ginčijamas prekių ženklas yra apibūdinamojo pobūdžio ir neturi skiriamųjų požymių visoms šiuo prekių ženklu žymimoms prekėms ir paslaugoms.

4 2014 m. liepos 9 d. Anuliavimo skyrius [iš dalies] patenkino prašymą dėl prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančia <…>

<…>

6 2014 m. rugsėjo 8 d. įstojusi į bylą šalis pagal Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsnius <…> pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

7 2016 m. vasario 8 d. sprendimu EUIPO penktoji apeliacinė taryba atmetė šią apeliaciją (toliau – 2016 m. vasario 8 d. sprendimas). <…>

8 Bendrojo Teismo kanceliarija 2016 m. balandžio 26 d. gavo ieškinį, juo į bylą įstojusi šalis apskundė 2016 m. vasario 8 d. sprendimą. Ši byla užregistruota numeriu T-188/16.

9 2016 m. birželio 22 d. raštu Penktoji apeliacinė taryba informavo bylos šalis, kad, atsižvelgusi į Bendrajam Teismui pateiktą ieškinį byloje *repowermap / EUIPO – Repower (REPOWER)* (T-188/16), ji konstatavo, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas buvo nepakankamai motyvuotas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį <…>. Ji pažymėjo, kad dėl šio nepakankamo motyvavimo ir remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsniu <…> mano, kad reikia panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą, kad būtų galima atlikti išsamią ginčijamo prekių ženklo skiriamojo požymio ir apibūdinamojo pobūdžio analizę, atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurios žymimos šiuo žymeniu. Ji paprašė, kad šalys pateiktų savo pastabas dėl jos ketinimo panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą.

10 [Apeliantė] savo pastabas pateikė 2016 m. liepos 5 d. Ji iš esmės tvirtino, kad jeigu nebūtų pakeista 2016 m. vasario 8 d. sprendimo rezoliucinė dalis, būtų galima pateikti motyvus laikantis sąlygų, nustatytų Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsnyje <…>. Kita vertus, ji manė, kad nebuvo galima panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimo remiantis Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsniu, kurio nebuvo arba jau nebuvo konsoliduotoje Reglamento Nr. 207/2009 versijoje, paskelbtoje *EUR-Lex* duomenų bazėje internete, todėl, kad pagal šį straipsnį įgaliojimai suteikiami tik EUIPO ekspertams, ir todėl, kad nepakankamas motyvavimas nėra procedūrinis pažeidimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnį. Ji taip pat tvirtino, kad iš 2009 m. balandžio 28 d. EUIPO didžiosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 323/2008-G) (toliau – Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimas) matyti, kad EUIPO sprendimai, dėl kurių skundai yra nagrinėjami Bendrajame Teisme, negali būti panaikinti.

11 Į bylą įstojusi šalis pateikė savo pastabas 2016 m. liepos 20 d. Ji pažymėjo, kad Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnis, kaip specialioji taisyklė, buvo taikomas vietoj bendrųjų principų, į kuriuos daroma nuoroda Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsnyje. Ji taip pat pažymėjo, kad nėra

aišku, kaip turėtų būti atsakyta į klausimą, ar nepakankamas motyvavimas yra procedūrinis pažeidimas, ir kad yra pakankamai didelė tikimybė, jog nebūtų pritarta 2016 m. vasario 8 d. sprendimo panaikinimui dėl nepakankamo motyvavimo. Ji teigė, kad, atsižvelgiant į šias aplinkybes, geriausias sprendimas yra tęsti procesą Bendrajame Teisme byloje *repowermap / EUIPO – Repower (REPOWER)* (T-188/16).

12 [Ginčijamu sprendimu] EUIPO penktoji apeliacinė taryba panaikino 2016 m. vasario 8 d. sprendimą. Ji paaiškino, kad, priešingai, nei abejoja bylos šalys, Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnis vis dar buvo taikomas įsigaliojus Reglamentui 2015/2424. Be to, ji pažymėjo, kad EUIPO turėjo pareigą pateikti savo sprendimų motyvus ir visų pirma išnagrinėti atsisakymo įregistruoti prekių ženklą atitinkamoms prekėms ir paslaugoms motyvus, todėl nepakankamas motyvavimas, kuris įžvelgtas 2016 m. vasario 8 d. sprendime, buvo akivaizdi procedūrinė klaida, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnį, kurią reikėjo ištaisyti.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

8 Ieškiniu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. spalio 10 d.) apeliantė prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

9 Ieškiniui pagrįsti apeliantė nurodė keturis pagrindus, grindžiamus, pirma, teisinio pagrindo nebuvimu, antra, apeliacinių tarybų kompetencijos neturėjimu panaikinti jų pačių sprendimus, trečia, Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio, EUIPO vertinimo gairių ir gero administravimo, teisinio saugumo bei *res judicata* galios principų pažeidimu ir, ketvirta, motyvų trūkumu.

10 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas šį ieškinį atmetė. Skundžiamo sprendimo 53–59 punktuose Bendrasis Teismas visų pirma nusprendė, kad Apeliacinė taryba negalėjo ginčijamo sprendimo grįsti Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalimi, nes motyvų trūkumas nėra akivaizdi procedūrinė klaida, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Skundžiamo sprendimo 60–88 ir 92–95 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas sprendimas gali būti grindžiamas bendruoju teisės principu, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, nes šio principo taikymo sąlygos buvo įvykdytos. Nors EUIPO suklydo pasirinkdama ginčijamo sprendimo teisinį pagrindą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 89 punkte priminė, kad dėl tokios klaidos atitinkamas aktas panaikinamas tik jeigu tokia klaida gali turėti įtakos jo turiniui. Skundžiamo sprendimo 90 ir 91 punktuose konstatavęs, kad Apeliacinės tarybos klaida pasirenkant teisinį pagrindą nepateisina ginčijamo sprendimo panaikinimo, Bendrasis Teismas atmetė ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

11 Apeliaciniu skundu *Repower* Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą sprendimą ir

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

12 EUIPO ir *repowermap.org* Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Repower* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl suinteresuotumo pateikti apeliacinį skundą

Šalių argumentai

13 *Repowermap.org* teigimu, apeliantė nebeturi suinteresuotumo prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą. Remdamasi skundžiamo sprendimo 91 punktu *repowermap.org* nurodo, kad, atsižvelgiant į tai, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog 2016 m. vasario 8 d. sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, jis turėtų panaikinti šį sprendimą vykstant procesui šiuo metu jo nagrinėjamoje byloje, įregistruotoje numeriu T-188/16, jeigu Teisingumo Teismas patenkintų apeliacinį skundą ir panaikintų ginčijamą sprendimą. Tokia situacija reikalautų papildomų procedūrų, o rezultatas tikriausiai nebūtų kitoks nei dabartinė situacija. *Repowermap.org* tvirtina, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes apeliantė negali gauti naudos iš to, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas bus paliktas galioti.

14 Per posėdį apeliantė tvirtino, kad ji vis dar yra suinteresuota, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas. Remdamasi ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindu ji visų pirma nurodė, kad ginčijamu sprendimu buvo panaikintas visas 2016 m. vasario 8 d. sprendimas, nors pastarasis buvo iš dalies jai palankus. Ji daro išvadą, kad panaikinus skundžiamą sprendimą ir ginčijamą sprendimą, taigi, palikus galioti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą, būtų atnaujintas procesas byloje T-188/16, o tai leistų jai pateikti savo reikalavimus, įskaitant apeliacinį skundą, Teisingumo Teisme tam, kad būtų sutrukdyta panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą ir taip apsaugoti iš minėto sprendimo kylančias teises.

15 Per posėdį EUIPO nurodė, kad apeliantė nebeturi suinteresuotumo pateikti apeliacinį skundą. Pripažindama, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas buvo iš dalies palankus apeliantei, EUIPO priminė, kad ji pati buvo pripažinusi, jog šis sprendimas neteisėtas dėl motyvų trūkumo, todėl šiomis aplinkybėmis apeliantė negali remtis minėto sprendimo palankumu.

Teisingumo Teismo vertinimas

16 Pagal suformuotą jurisprudenciją apeliacinio skundo autoriaus suinteresuotumo pateikti apeliacinį skundą buvimas reiškia, kad apeliacinio skundo rezultatas gali būti jam naudingas (1995 m. spalio 19 d. Sprendimo *Rendo ir kt. / Komisija*, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13 punktas; 2018 m. liepos 5 d. Nutarties *Wenger / EUIPO*, C-162/18 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:545, 13 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Parlamentas / Richard*, C-174/99 P, EU:C:2000:412, 33 punktas).

17 Šiuo atveju neginčijama, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas, panaikintas ginčijamu sprendimu, buvo palankus apeliantei, nes juo buvo atmesta *repowermap.org* apeliacija dėl 2014 m. liepos 9 d. Anuliavimo skyriaus sprendimo, kuris pats iš dalies buvo palankus apeliantei.

18 Taigi, jei šioje byloje pateiktas apeliacinis skundas būtų patenkintas, o ginčijamas sprendimas – panaikintas, 2016 m. vasario 8 d. sprendimas būtų paliktas galioti, todėl apeliacinio skundo rezultatas būtų palankus apeliantei. Iš tiesų galimas šio sprendimo galiojimo išlaikymas užtikrintų galimybę apeliantei išsaugoti žodinio prekių ženklo REPOWER tarptautinės registracijos Nr. 1020351 apsaugą Europos Sąjungoje tam tikroms prekėms ir paslaugoms.

19 Šios išvados nepaneigia *repowermap.org* argumentai, grindžiami tuo, kad skundžiamo sprendimo 91 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad reikia panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą, kiek jis susijęs su ieškiniu dėl panaikinimo (bylos numeris T-188/16), ir kad dėl to apeliacinio skundo patenkinimas būtų naudingas apeliantei tik laikinai.

20 Iš tikrųjų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas asmens suinteresuotumą pateikti apeliacinį skundą, neturi paneigti tokio suinteresuotumo buvimo, remdamasis tuo, kad skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas netiesiogiai vertino 2016 m. vasario 8 d. sprendimo teisėtumą, nors jis nebuvo jo nagrinėjamo ieškinio objektas. Kadangi būtina atsižvelgti į 2016 m. vasario 8 d. sprendimą, kuris iš esmės susijęs su ginčijamu sprendimu, reikia pažymėti, kad tai yra esminis klausimas, nes Teisingumo Teismas, nagrinėdamas asmens suinteresuotumą pateikti apeliacinį skundą, negali remtis prielaida, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas yra neteisėtas. Šiomis aplinkybėmis būtina, bet pakankama, kad Teisingumo Teismui pateiktas apeliacinis skundas galėtų suteikti naudos jį pareiškusiai šaliai, o taip yra šiuo atveju, kaip tai matyti iš šio sprendimo 17 ir 18 punktų.

21 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad apeliantė yra suinteresuota pateikti apeliacinį skundą.

Dėl esmės

22 Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė nurodo penkis pagrindus. Remdamasi pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad vykstant procesui Bendrajame Teisme remdamasi bendruoju teisės principu, leidžiančiu atšaukti neteisėtus administracinius aktus, ir taip pakeisdama argumentus, susijusius su ginčijamo sprendimo teisiniu pagrindu, EUIPO pakeitė patį ginčo dalyką. Remdamasi antruoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai taikė bendrąjį teisės principą, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, nes Reglamento Nr. 207/2009 nuostatos, galiojusios ginčijamo sprendimo priėmimo dieną, buvo *leges speciales* ir neleido taikyti šio principo. Remdamasi trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo naštą pagal Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsnį. Remdamasi ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė nurodo, kad net darant prielaidą, jog bendrasis teisės principas, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, taikytinas, 2016 m. vasario 8 d. sprendimas neturėjo būti panaikintas dėl teisėtų lūkesčių apsaugos. Galiausiai penktasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas ginčijamo sprendimo motyvų trūkumu.

Dėl pirmojo–ketvirtojo pagrindų

23 Pirmajame–ketvirtajame pagrinduose apeliantė iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas, pritaikęs bendrąjį teisės principą, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, prireikus taikant jį kartu su Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsniu, padarė teisės klaidą.

24 Konkrečiai kalbant, nurodydama antrąjį pagrindą, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, apeliantė, be kita ko, teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė principą, pagal kurį specialiaisiais įstatymais nukrypstama nuo bendrųjų įstatymų. Apeliantės teigimu, Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalis, kaip išimtį nustatanti taisyklė ir *lex specialis*, neleidžia remtis šio reglamento 83 straipsnyje nurodytose valstybėse narėse visuotinai pripažintais teisės principais ir bendruoju teisės principu, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus. Iš tiesų EUIPO gali atšaukti savo sprendimus tik esant šioje nuostatoje numatytai situacijai, nes priešingu atveju ši nuostata netektų prasmės. Apeliantė priduria, kad įtvirtindamas Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnį Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė apriboti EUIPO įgaliojimus panaikinti sprendimą šiame straipsnyje numatytu vieninteliu atveju.

25 Taigi Bendrasis Teismas, išnagrinėjęs galimybę panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą ginčijamu sprendimu remiantis bendruoju teisės principu, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, ir Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsniu, padarė teisės klaidą.

26 Atsižvelgiant į šiuos apeliantės argumentus, reikia išnagrinėti, ar Bendrasis Teismas pažeidė principą, pagal kurį specialiuoju įstatymu nukrypstama nuo bendrųjų įstatymų, pagrįsdamas 2016 m. vasario 8 d. sprendimo panaikinimą visų pirma bendruoju teisės principu, kuriuo remiantis leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus.

27 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalį EUIPO turi panaikinti bet kokį sprendimą, kuriame padaryta jai priskirtina akivaizdi procedūrinė klaida.

28 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad dėl skundžiamo sprendimo 29 ir 33–38 punktuose Bendrojo Teismo nurodytų priežasčių, kurių apeliantė neginčijo, EUIPO apeliacinės tarybos turi Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalyje numatytą teisę panaikinti sprendimą.

29 Antra, pažymėtina, kad iš šios nuostatos formuluotės matyti, jog akivaizdi procedūrinė klaida, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, yra didelė EUIPO padaryta procedūrinė klaida.

30 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, siekiant išaiškinti sąvoką „akivaizdi procedūrinė klaida“, kaip tai suprantama pagal 80 straipsnio 1 dalį, reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (2019 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Verein für Konsumenteninformation*, C-28/18, EU:C:2019:673, 25 punktas).

31 Dėl šios nuostatos konteksto pažymėtina, kad tiek Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnis, tiek 75 straipsnis, susijęs su pareiga motyvuoti EUIPO sprendimus, yra šio reglamento IX antraštinėje dalyje „Procedūra“. Taigi iš minėto reglamento struktūros matyti, kad procedūros klaidos, dėl kurių EUIPO pagal 80 straipsnio 1 dalį turi panaikinti savo sprendimą, yra susijusios, be kita ko, su šioje antraštinėje dalyje įtvirtintomis procedūros taisyklėmis, pavyzdžiui, pareiga motyvuoti.

32 Tokį aiškinimą taip pat patvirtina minėto 80 straipsnio 1 dalies tikslas. Šia nuostata iš tiesų siekiama nustatyti EUIPO pareigą panaikinti sprendimus, kuriuose yra akivaizdi procedūrinė klaida, kad būtų užtikrintas geras administravimas bei procesinis efektyvumas. Atsižvelgiant į šį tikslą, nėra jokios priežasties iš Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalies taikymo srities pašalinti akivaizdžias EUIPO klaidas, susijusias su pareigos motyvuoti, kuri jai nustatyta pagal Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnį ir yra tarp minėto reglamento procedūros nuostatų, pažeidimu.

33 Be to, šis aiškinimas taip pat atspindi suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią pareiga motyvuoti sprendimus yra esminis reikalavimas, kuris turi būti atskiriamas nuo motyvų pagrįstumo klausimo, apimančio ginčijamo akto teisėtumą iš esmės (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 181 punktas).

34 Darytina išvada, kad bet koks pareigos motyvuoti pažeidimas, kaip antai motyvų trūkumas ar nepakankamas motyvavimas, yra procedūrinė klaida, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, todėl motyvų trūkumas, kurį Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 77–82 punktuose, 2016 m. vasario 8 d. sprendime, panaikintame ginčijamu sprendimu, yra tokia procedūrinė klaida.

35 Be to, kadangi, pirma, iš skundžiamo sprendimo 48 ir 52 punktų matyti, kad EUIPO ir *repowermap.org* žinojo apie dalinį motyvų trūkumą 2016 m. vasario 8 d. sprendime, ir, antra, iš skundžiamo sprendimo 82 punkto matyti, kad motyvų trūkumas šiuo atveju turėjo sukelti apeliantei abejonių dėl minėto sprendimo teisėtumo, o apeliantė to neginčija apeliaciniame skunde, visos šalys galėjo nustatyti, kad buvo motyvų trūkumas, nes tai yra akivaizdi procedūrinė klaida, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalį.

36 Darytina išvada, kad šiuo atveju buvo taikytina minėto reglamento 80 straipsnio 1 dalis. Šiomis aplinkybėmis reikia pritarti apeliantės argumentui, kad Bendrasis Teismas, vietoj minėto reglamento 80 straipsnio 1 dalies taikęs bendrąjį teisės principą, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, pažeidė principą, pagal kurį specialiuoju įstatymu nukrypstama nuo bendrųjų įstatymų.

37 Vis dėlto, remiantis suformuota jurisprudencija, Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida nėra tokio pobūdžio, kad dėl jos galima būtų panaikinti skundžiamą sprendimą, jeigu jo rezoliucinė dalis ir, konkrečiai kalbant, išvada, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas buvo teisėtai panaikintas ginčijamu

sprendimu, yra pagrįsta kitais teisiniais motyvais. Iš tiesų, jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, tačiau jo rezoliucinė dalis atrodo pagrįsta kitais teisiniais motyvais, toks pažeidimas negali lemti tokio sprendimo panaikinimo (2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Biret International / Taryba*, C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2014 m. spalio 14 d. Sprendimo *Buono ir kt. / Komisija*, C-12/13 P ir C-13/13 P, EU:C:2014:2284, 62 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

38 Iš pateiktų vertinimų matyti, kad EUIPO turėjo panaikinti 2016 m. vasario 8 d. sprendimą ginčijamu sprendimu, priimtu remiantis Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalimi, todėl Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad 2016 m. vasario 8 d. sprendimas buvo teisėtai panaikintas. Taigi skundžiamo sprendimo rezoliucinė dalis, atrodo, yra pagrįsta teisiniais motyvais, nurodytais ankstesniuose šio sprendimo punktuose, todėl reikia pakeisti motyvus ir nuspręsti, kad ši Bendrojo Teismo padaryta teisės klaida negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 28 d. Sprendimo *River Kwai International Food Industry / AETMD*, C-144/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2019:266, 22 punktą).

39 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pirmasis–ketvirtasis ieškinio pagrindai, susiję su Bendrojo Teismo motyvais, grindžiamais bendruoju teisės principu, pagal kurį leidžiama atšaukti neteisėtus administracinius aktus, ir Reglamento Nr. 207/2009 83 straipsniu, yra nereikšmingi. Taigi reikia juos atmesti, nesant reikalo nagrinėti pirmojo, antrojo ir ketvirtojo pagrindų, kuriuos ginčija EUIPO ir *repowermap.org*, priimtinumo, nei atsakyti į argumentą, grindžiamą tuo, kad Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalyje išsamiai reglamentuojamos EUIPO sprendimų panaikinimo galimybės ir dėl to draudžiamas toks sprendimo panaikinimas, kai netenkinamos šios nuostatos taikymo sąlygos.

40 Vadinasi, pirmąjį–ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindus teikia atmesti.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo ginčijamo sprendimo motyvų trūkumu

– *Šalių argumentai*

41 Penktajame pagrinde apeliantė nurodo, kad nebuvo atsižvelgta į Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimą, kuriuo ji rėmėsi. Apeliantės teigimu, Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimo 24 punkte patvirtinama, kad apeliacinės tarybos negali panaikinti savo sprendimų, kai dėl jų buvo pareikštas ieškinys Bendrajame Teisme. Taigi negalima manyti, kad minėtas Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimas šiuo atveju nėra svarbus. Priešingai, apeliantė tvirtina, kad šis sprendimas yra svarbus, nes taikomas prekių ženklų teisės procedūroms *inter partes*.

42 Be to, apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas pats sau prieštaravo, pirma, kai skundžiamo sprendimo 80 punkte nurodė, kad Apeliacinė taryba turėjo bent glaustai atsakyti į apeliantės išsamius argumentus ir, antra, kad Apeliacinė taryba neprivalėjo atsakyti į apeliantės argumentą, susijusį su Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimu.

43 EUIPO ir *repowermap.org* tvirtina, kad pagrindas yra nepriimtinas, ir iš esmės ginčija apeliantės argumentus.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

44 Reikia pažymėti, kad, remiantis suformuota jurisprudencija, apeliaciniame skunde turi būti aiškiai nurodyti kritikuojami sprendimo, kurį prašoma panaikinti, aspektai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai grindžiamas šis prašymas, ir jis iš tikrųjų neturi reikšti paprasčiausio prašymo, kad Bendrasis Teismas iš naujo išnagrinėtų ieškinį (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

45 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad savo argumentais, grindžiamais ginčijamo sprendimo motyvų trūkumu, apeliantė tiesiog ginčija EUIPO sprendimą ir nepateikia jokios kritikos dėl Bendrojo Teismo motyvų. Taigi argumentai, kurie nėra nukreipti prieš skundžiamą sprendimą, apeliaciniame procese nepriimtini (pagal analogiją žr. 2017 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Ludwig-Bölkow-Systemtechnik / Komisija*, C-250/16 P, EU:C:2017:871, 28 punktą).

46 Kiek tai susiję su argumentu, pagal kurį Bendrasis Teismas sau prieštaravo, pirma, kai skundžiamo sprendimo 80 punkte nurodė, kad Apeliacinė taryba turėjo bent glaustai atsakyti į apeliantės išsamius argumentus ir, antra, kad Apeliacinė taryba neprivalėjo atsakyti į apeliantės argumentą, susijusį su Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimu, reikia pažymėti, kad apeliantė neidentifikuoja Didžiosios apeliacinės tarybos sprendimo punkto, kuris prieštarauja skundžiamo sprendimo 80 punktui, ir kad jos argumentai, vertinami bendrai, nėra pakankamai aiškūs, kad būtų galima pakankamai tiksliai identifikuoti kritikuojamus skundžiamo sprendimo elementus ir teisinius argumentus, kuriais grindžiama tokia kritika, o tai trukdo Teisingumo Teismui atlikti teisėtumo kontrolę (kiek tai susiję su argumentų aiškumo reikalavimu, žr. 2014 m. sausio 30 d. Nutarties *Fercal / VRDT*, C-324/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:60, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

47 Vadinasi, penktasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

48 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

50 Kadangi EUIPO ir *repowermap.org* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliantės, o pastaroji pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Repower AG* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.